

Doświadczenia Obozu Izraela

Doświadczenie nr 1

Starszy George A. Smith (1817–1875) z Kworum Dwunastu Apostołów wspominał o niektórych z warunków, z jakimi musiał się zmierzyć Obóz Izraela podczas swojej podróży:

Prorok Józef Smith doświadczył pełni zmęczenia całą podróżą. Oprócz troszczenia się o zaopatrywanie Obozu i przewodniczenie mu, przez większość czasu szedł pieszo, co sprawiło, że na zakrwawionych

i obolałych stopach miał mnóstwo pęcherzy; było to naturalną konsekwencją pieszego marszu po 45 do 65 kilometrów dziennie w upalnej porze roku. Podczas całej podróży nigdy jednak nie szemrał ani nie narzekał, choć większość mężczyzn w Obozie narzekała mu na to, że ma obolałe palce u nóg, pęcherze na stopach, za długo chodzi, ma skąpe zapasy, kiepską jakość chleba, zepsuty [chleb kukurydziany], [zjętcałe] masło, stwardniały miód, robaki w boczku i serze itp. [...]. Byliśmy jednak Obozem Syjonu, a wielu z nas nie oddawało się modlitwie, było bezmyślnych, beztroskich, nieostrożnych, niemądrych i okazywało diabelską naturę, choć nie zdawaliśmy sobie z tego sprawy. Józef musiał nas znosić i nauczać jak dzieci. W Obozie było jednak wielu, którzy nigdy nie szemrali i byli zawsze gotowi i chętni, by czynić to, czego pragnął nasz przywódca.

(George A. Smith, w: *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [Nauki Prezydentów Kościoła. Józef Smith; 2007], str. 287–288)

- Jak sądzisz, dlaczego reakcje członków Obozu na te same okoliczności aż tak się od siebie różniły?
- Co może nam pomóc w zachowaniu pozytywnego nastawienia, kiedy doświadczamy trudności, próbując naśladować Zbawiciela?

Doświadczenie nr 2

Przeczytaj Doktrynę i Przymierza 103:20 oraz następującą wypowiedź Prezydenta Hebera C. Kimballa (1801–1868) z Pierwszego Prezydium:

Pomimo iż nasi wrogowie nieustannie odgrażali się nam przemocą, nie odczuwaliśmy strachu ani nie wahał się kontynuować podróży, gdyż nasz Bóg był z nami, przed nami kroczyli Jego aniołowie,

a wiara naszej gromadki była niezachwiana. Wiemy, że towarzyszyły nam anioły, gdyż je widzieliśmy. (Heber C. Kimball, w: *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [Nauki Prezydentów Kościoła: Józef Smith; 2007], str. 288–289)

- Jak sądzisz, gdybyś był członkiem Obozu Izraela, w jaki sposób to błogosławieństwo wpłynęłoby na ciebie?
- W jaki sposób Pan pomaga Swoim naśladowcom dokonywać trudnych rzeczy w dzisiejszych czasach?

Doświadczenie nr 3

Kiedy Obóz Izraela był zaledwie jeden dzień drogi od hrabstwa Jackson, podeszło do nich pięciu mężczyzn z bronią. Mężczyźni przechwalali się, że w drodze, by zaatakować obóz jest ponad trzystu innych ludzi. Kiedy członkowie obozu dyskutowali o tym, co robić, Prorok Józef Smith powiedział: „Wyrwajcie, a zobaczycie zbawienie Boga”.

Dwadzieścia minut później przez obóz przeszła gwałtowna burza. Sprawiało, że wody pobliskiej rzeki znacznie się podniosły, uniemożliwiając wrogom przeprawę i atak. Wielu członków Obozu Izraela znalazło schronienie w małym kościele w pobliżu. Po chwili przemoczony Józef Smith wszedł do kościoła i wykrzyknął: „W tej burzy jest Bóg!”.

Rankiem po burzy członkowie obozu odnaleźli przemoczone i rozproszone namioty i zapasy, ale nie zaatakował ich żaden człowiek (zacytowane i streszczone w oparciu o publikację *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, tom 1., [Święci: Historia Kościoła Jezusa Chrystusa w ostatnich dniach, Sztandar prawdy], 1815–1846 [2018], str. 203–204).

- W jaki sposób to doświadczenie wpłynęłoby na twoje uczucia względem Proroka Józefa Smitha, gdybyś był częścią Obozu Izraela?
- Czego ta historia uczy cię o Bogu w trudnych chwilach twojego życia?